

Problemi koji se registriraju u praksi, koji bi mogli postati destimulirajući faktor opredjeljenja korisnika mirovina iz članka 99. Zakona o MO, za nastavak rada ili zasnivanje radnog odnosa

- pripremio Ivan Gabrilo, dipl. iur. -

Uvodne napomene

Večernji list, 6.5.o.g. objavio je članak svoje novinarkе Ljubice Gatarić pod nazivom: „Penzioneri koji rade 4 sata mogu smanjiti poreznu obvezu“, bio je za mene motiv za razradu teme, kako je navedeno u naslovu.

Naime, pravne činjenice, koje su indirektno autoru članka služile za razradu teme, za predmet teme, pravno nisu relevantne, dapače, pogrešne su.

Pogrešni zaključci autora članka

Zaključak autora članka i izvedena računica obračuna osnovnog osobnog odbitka (o.o.o.) bazirana je na primjeni članka 21. Zakona o porezu na dohodak, NN, 115/16., 106/18. (u daljnjem tekstu: Zakon), koji nabroja primitke, stečene po osnovu nesamostalnog rada, poglavito plaću, ali i mirovinu, koju poistovjećuje sa plaćom, ne računajući i druge nabrojene primitke iz istog članka Zakona. O.o.o. iz članka 14. istog Zakona, kako to Zakon propisuje, utvrđen je posebno za svakog poreznog obveznika iz članka 13. Zakona za njegov ostvareni dohodak, što znači, posebno za osobu koja ima status zaposlene osobe, a posebno i za umirovljenika.

Svako nabrojeno pravo je zasebno osobno pravo radnika/umirovljenika

Jedno i drugo pravo je osobno pravo fizičke osobe, uvjetovano statusom korisnika tog prava. Članak 28. Pravilnika o porezu na dohodak, NN, 10/17., 128/17., 106/18. i 1/19. (u daljnjem tekstu: Pravilnik) propisao je mogućnost korištenja o.o.o. kod više poslodavaca, ako zaposlena osoba ostvaruje svojstvo zaposlenika kod više poslodavaca, kod svakog s nepunim radnim vremenom. Rad s nepunim radnim vremenom, isti članak 28. stavak 8. Pravilnika (izmjena i dopuna NN, 128/17) veže se za primjenu članka 61. i 62. Zakona o radu, ne i za Zakon o mirovinskom osiguranju NN, 157/13., 151/14., 33/15, 120/16, 115/18, (u daljnjem tekstu: ZMO). Normalno, jer bi u protivnom, to bio pravni apsurd!

Postupak/rad PU

Porezna uprava (PU) ocjenjuje. npr. rad/radni odnos iste osobe koja je i korisnik starosne, prijevremene starosne ili korisnik drugih oblika mirovine, kojima je dato pravo ostvarenja plaće iz rada/radnog odnosa do ½ punog radnog vremena, uz korištenje mirovine u neumanjenom iznosu. Porezna uprava službu mirovinskog osiguranja, za umirovljenika, izjednačava sa poslodavcem iz radnog odnosa radnika, odnosno, toj službi, za korisnika mirovine iz članka 99. ZMO daje status poslodavca? Apsurd!

Članak 28. Pravilnika, razrađuje takvo postupanje

Korištenju prava o.o.o., za rad kod više poslodavaca, iz članka 61. i 62. ZOR-a, za svakoga s nepunim radnim vremenom, iz porezne kartice poreznog obveznika, PU svodi na razmjerni dio ukupnog o.o.o., zavisno o vremenu rada/isti poslodavac u odnosu na o.o.o. = pravo označeno indeksom 100. Ispravno!

Nezakonita primjena analogije i za umirovljenika

Takav obračun, sustavom ANALOGIJE PU primjenjuje i za obračun mirovine umirovljenika (službi MO daju status poslodavca ??). Znano je da je analogija u pravu ZABRANJENA, jer se prava i slobode građana utvrđuju samo zakonom, a način korištenja pravilnicima, odlukama i naredbama, koje donose ministri, ako ih zakon na to s izriječkom ovlasti i u granicama date ovlasti (vidi članak 16. Ustava RH i Zakon o sustavu državne uprave).

Zaključak

Da rezimiram, prema Zakonu o porezu na dohodak, umirovljenik ima pravo na o.o.o. za obračun/isplatu mirovine, a istovremeno i razmjernan o.o.o. za obračun plaće, za rad, kada u radnom odnosu obavlja rad kod više poslodavaca, u zbroju do 20 sati rada/tjedan.

Razlika plaće i mirovine

Prema definiciji pojma mirovine i plaće, razvidno je, da između njih postoji suštinska razlika. Prva je, da je mirovina produkt plaćenih premija (čitaj doprinosa) tijekom radnog vijeka i drugi da predstavlja ekvivalent uplata (instituta obveznog prava osiguranja), dok je plaća uvijek produkt vrijednosti uloženog rada i obračunatog rezultata takvog rada u radnom vijeku.

Zašto je potrebno znati pravnu razliku navedena 2 pravna pojma?

Zašto je potrebno razlikovati ta 2 pravna pojma (mirovina/plaća)? Odgovor je zato, što je reforma mirovinskog sustava, u primjeni od 1.1.2014.g., u pravnoj praksi ozakonila mogućnost, da umirovljenik, ako je u statusu korisnika starosne i/ili invalidske mirovine može: 1. ako se zaposli, uz plaću za rad do ½ punog radnog vremena ostvariti i 2. neumanjenu mirovinu (do 31.12.2013.g. u slučaju zaposlenja korisnika mirovine, njegova mirovina stavljena je u stanje mirovanja).

Zaključak: Pravo na obračun neumanjenog iznosa o.o.o. ima ista osoba koje je istovremeno korisnik mirovine i koja je zaposlena do ½ PRV

Da rezimiram, korisnik mirovine ima pravo na obračun o.o.o. kao i zaposlena osoba koja ostvaruje plaću iz svog rezultata rada, u propisanim iznosima, pa, ako je istovremeno i osoba sa invaliditetom, jedan i drugi o.o.o. se povećava, kao sporedna stvar koja slijedi pravnu sudbinu glavne stvari (invalidnost se zbog posebnih okolnosti proizašlih iz zdravstvenog stanja fizičke osobe reperkutira i na jedan i drugi osnov njegovog statusa za stjecanje propisanog prava, za svaki osnov ponaosob).

Pogrešno davanje značenja „poreznoj kartici“ u predmetu iz objavljenog novinarskog članka

Porezna kartica iz članka 26. Zakona je **samo registar utvrđenog prava**, pa i pogrešno evidentiranog, te slijedom toga, ona ne može biti osnov za realizaciju prava koje je utvrđeno zakonom/porezni obveznik, ako to ustavno načelo primijenimo u ovom predmetu.

U tom smislu, komentar autora članka, kojim obrazlaže naziv članka, pa i sam naziv je pogrešan.

Ako je autor člankom htio prosljediti mišljenje Porezne uprave, onda je, kao cijenjeni

novinar u ovom području novinarskog izvješćivanja, pogriješio.

Zaključak

Ispada, da Porezna uprava (PU) vodi paralelni sustav zakonodavne vlasti, a samo je eksponent izvršne vlasti.

Razlozi, zbog čega Država/zakonodavac nije limitirala/ograničila mogućnost istovremenog ostvarenje opisana 2 prava ?

Pravna elaboracija u ovom predmetu ima i svoju faktičnu dimenziju, a to je broj umirovljenika od cca 1.148.000, (stanje 31.3.o.g.), a cca 10.000 prema članku 99. ZMO, računajući na dan 30.4.o.g., tj. onih koji uz rad ostvaruju i pravo na mirovinu, te na kraju, prosječan iznos mirovine od cca 2.400,00 kn i..

S obzirom da Država nije ograničila prava prema ovom podnesku, a mogla je, možemo zaključiti da je Država to i htjela, jer mirovina još uvijek čini cca 38 % prosječne neto plaće i....dalje da ne navodim.

Radi boljeg razumijevanja cijelog problema, dostavljen je autoru članka i podnesak Udruge upućen Ministarstvu rada i mirovinskog sustava (resor izvršne vlasti koji „pokriva“ sustav rada i MO). Napomenuo sam, da je PU na neki način reterirala u namjeri umanjenja mirovine, zbog utjecaja na visinu o.o.o.

Ovaj problem zainteresirao je javnost, nakon što se posredstvom TV, na opisanu praksu požalio zaposleni korisnik jednog od prava propisanih člankom 99. ZMO, kada je konstatirao, da mu je već nakon mjesec dana rada mirovina bila umanjena, jer je PU službu MO identificirala kao „drugog poslodavca“, pa je jedan o.o.o. podijelila na 2, za svakog poslodavca 1/2, što je imalo za odraza povećanje osnovice za obračun poreza/prireza, pa time i veći iznosi poreza za jedan i drugi osnov stjecanja prava?

U javnosti, pojavila se kritika na a conto porezne prakse, da je PU korisniku starosne mirovine, koji se zaposlio do ½ PRV umanjila iznos mirovine na a conto većeg obračuna poreza i prireza, iz razloga, što je o.o.o., kao pripadajući osnovni osobni odbitak za umirovljenika podijelila sa 2, pozivom na primjenu članka 61. i 62. Zakona o radu, NN, 93/14.,127/17 (u daljnjem tekstu: ZOR) - propis koji regulira pravo rada radnika kod više poslodavaca, kod svakoga s nepunim radnim vremenom, jer navodno tako propisuje Pravilnik o porezu na dohodak za svakog poreznog obveznika? (pravilnik može regulirati način ostvarenja prava,

ne i samo pravo – vidi članak 16. Ustava RH i Zakon o sustavu državne uprave, kao nabrojeni mjerodavni propisi u razradi ove teme)

Pozivajući se na članak 28. Pravilnika, kojeg je donio ministar financija, temeljem odredbi članka 26. stavak 1. Zakona = porezna kartica, koja se poziva na članak 14. istog Zakona glede o.o.o. – PU je utvrdila, da je korisnik starosne mirovine ostvario svojstvo „zaposlene osobe“ kod „2 poslodavca“, kod svakog sa ½ PRV, da bi mu slijedom toga utvrdila pravo na pripadajući o.o.o. u ½ propisanog iznosa. Na taj način, manji iznos o.o.o. utjecao je da mu se povećava porezna osnovica za obračun davanja „iz“ mirovine, koja je u kombinaciji sa propisanom stopom poreza/prireza dala veći iznos poreza/prireza, te slijedom toga i manji iznos neto mirovine?? Sa plaćom, PU je postupila identično?

- **Porezno tijelo stavilo je znak „=" između plaće i mirovine**

Porezno tijelo zanemarilo je pravnu činjenicu da je mirovina primanje/naknada, koja proizlazi iz plaćenih premija za ostvarenje prava na mirovinu, kada nastupe propisane okolnosti, kao ekvivalent uplata, zanemarujući činjenicu, da mirovina nije i ne može biti plaća prema definiciji iz ZOR-a = protuvrijednost uloženog rada mjereno vrijednosti izraženo u kn u bruto iznosu (vidi uvodno razradu referentnih pojmova – sklopa riječi iz ove teme).

Istovremeno, ZOR, s izriječkom, kada definira rad s nepunim radnim vremenom, propisuje za takav rad radnika, rad kod više poslodavaca, kod svakoga s ugovorenim manjim radnim vremenom, sve u okviru PRV od 40 sati/tjedan.

Mirovinsko osiguranje kao obvezni pravni odnos

Korištenje mirovine, prema definiciji tog pojma iz Zakona o MO i Zakona o obveznim odnosima počiva na načelima obveznog prava = ugovor o osiguranju, tj. ne počiva na naprijed navedenim načelima za rad/radni odnos, definiciju plaće, poslodavca i ... iz ZOR-a.

Dohodak od nesamostalnog rada i mirovina?

Zakonodavac je mirovinu „ugurao“ u isti članak Zakona dajući mu atribut dohotka od nesamostalnog rada? Ta činjenica nema/ne može imati odraz na različitost jedne i druge vrste „dohotka“. One jesu različite, organski i formalno-pravno! Za „dohodak“ od mirovine primjereniji bi bio naziv primitak ili naknada iz minulog rada i to nakon uplaćenih premija osiguranja (obvezno osiguranje, a počiva/moralo bi počivati na istim pravilima propisanim za dopunska, privatna, dobrovoljna i druge vrste osiguranja, koja Zakon tretira u poreznom smislu kao dohodak od

kapitala). Zakon svakom korisniku, uvjetno rečeno dohotka od nesamostalnog rada, npr. plaće i npr. mirovine (vidi razlike), glede utvrđivanja osnovice za oporezivanje, daje pravo obračuna o.o.o. za jedan i drugi osnov stjecanja, pa tako i povećanje osnovice za sve osnove iz članka 14. Zakona, npr. izračuna za invalidnu osobu.

U praksi, invalidna osoba, ako se „nađe“ u takvoj pravnoj poziciji, za jedan i drugi osnov stjecanja dohotka (plaća i mirovina) je invalidna osoba, pa slijedom toga ima pravo na o.o.o. za svaku vrstu dohotka, uvećan za propisani postotak za osnov invalidnosti.

Zakon nije isključio stjecanje jednog i drugog prava za istu osobu ako se nađe u toj dvostrukoj poziciji korištenja! Nije?

Zašto nije, odgovor je zato, što se do 31.12.2013.g. porezni obveznik nije mogao „zateći“ u toj/takvoj pravnoj poziciji, jer su mu pozitivni propisi onemogućavali korištenje prava, koje im je članak 99. ZMO u primjeni, tek od 1.1.2014.to omogućio. Znači, da do dana, koji prethodi tom danu, svakom zaposlenom umirovljeniku, bez obzira na osnov stjecanja prava na mirovinu, pa i starosnu, mirovina je bila stavljena u stanje mirovanja. Porezni obveznik, kao takva osoba, pojavljivala se na tržištu rada samo u statusu zaposlene osobe – radnika, službenika, zaposlenika ili..., u pravilu s PRV (**rad s NPRV, iako je i za takav radni odnos imao pravo, pretpostavlja se, za njega bi bio destimuliran, računajući na ukupan iznos mirovine, koja mu je bila ex lege blokirana**).

Iz navedenih razloga, od 1.1.2014.god., svaki korisnik mirovine iz članka 99. ZMO – kao korisnik starosne mirovine, odnosno korisnik invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti ili djelomične zdravstvene nesposobnosti, a od 1.1.2019. i korisnik mirovine dugogodišnjeg osiguranika, korisnik prijevremene starosne mirovine, te korisnici mirovine ostvarene po posebnim propisima (vojni i policijski službenici i...) imali su/imaju pravo ostvariti neumanjeni iznos obračunate mirovine, prema rješenju, sa korištenjem o.o.o. u punom propisanom, neumanjenom iznosu, prema članku 14. Zakona ali i plaću, kod poslodavca, obračunatu sa pravom za obračunu istog neumanjenog o.o.o. sve, uvjetno rečeno za „2“ vrste dohotka od nesamostalnog rada.

Zaključak

Zakon, kao što je navedeno, nije limitirao korištenje tog prava samo za korištenje jednog osnova stjecanja od navedene 2 vrste „dohotka

od nesamostalnog rada" (Zakon je s izriječkom isključio to pravo za primjenu obračuna primitka od drugog dohotka – temeljem ugovora o djelu i drugih ugovora, kojima je korijen/izvedenica u institutu ugovora o djelu).

MJERODAVNO PRAVO, koje definira pojedine riječi ili sklop riječi, kao pravni pojam koje su služile u razradi ove teme

1. **Ustav RH** – konkretno članak 16. stavak 1. propisuje da se slobode i PRAVA mogu ograničiti SAMO ZAKONOM, da bi se zaštitila sloboda i prava drugih, te pravni poredak, javni moral i zdravlje.

Članak 5. Ustava RH, naslanja se na citirani članak 16. stavak 1. istog Ustava, koji propisuje da u RH ZAKONI moraju biti u suglasju s Ustavom, a ostali propisi i s Ustavom i sa ZAKONOM (hijerarhija pravnih normi – za bolje razumijevanje upućuje točka 2., koja slijedi).

2. **Zakon o sustavu državne uprave, NN, 150/11.** u svom članku 18. propisuje slijedeće: „Ministri, državni tajnici središnjih državnih ureda i ravnatelji državnih upravnih organizacija donose PRAVILNIKE, NAREDBE i NAPUTKE za p r o v e d b u zakon i drugih propisa, kad su na to IZRIJEKOM OVLAŠTENI, U GRANICAMA DATE OVLAŠTI“ (aktualno, glede ocjene primjene Pravilnika o porezu na dohodak u odnosu na Zakon)

3. **Zakon o radu (ZOR)** – definicija imenice „radnik“, koja u primjeni ZOR-a i drugih propisa (zaposlenik, uposlenik, djelatnik, namještenik, službenik i sl.) ima slijedeće pravno-pojmovno značenje: „Fizička osoba koja u radnom odnosu obavlja određene poslove za poslodavca“;

- definicija imenice „poslodavac“: „fizička ili pravna osoba koja zapošljava radnika i za koju radnik u radnom odnosu obavlja određene poslove“

4. **Zakon o mirovinskom osiguranju (ZMO)** – Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (HZMO): „Prema članku 141. ZMO HZMO je javna ustanova, na koju se primjenjuju propisi o ustanovama, a obavlja poslove iz članka 145. istog Zakona, u svezi s ostvarivanjem prava osiguranih osoba iz mirovinskog osiguranja, na temelju generacijske solidarnosti, osigurava provedbu Uredbi EU, osigurava zakonitost prava osiguranih osoba, provodi politiku razvitka i unapređenja MO na temelju generacijske solidarnosti i druge poslove u svezi ostvarivanja prava iz MO-
- HZMO nije poslodavac umirovljenicima. HZMO je osiguratelj (vidi članak 966. Zakona o obveznim odnosima i ZMO koji

upućuje na primjenu tog Zakona) koji osiguraniku isplaćuje mirovine iz podstavka 3. ove točke, ne plaću.

- Korisnik starosne mirovine ostvaruje mirovinu kao stečeno pravo, nakon završenog radnog vijeka.

- Mirovina nije dohodak, mirovina je osigurnina koja se isplaćuje umirovljeniku = osiguraniku na osnovi plaćenih premija/x vremena radnog vijeka osiguranika.

5. Zakon o porezu na dohodak

- članak 14. stavak 3. definira o.o.o. kao iznos kojim se umanjuje ostvareni dohodak poreznog obveznika, tj. poreznu osnovicu, o.o.o., koji Zakon o porezu na dohodak koristi za obračun plaće i mirovine, kao osobno/individualno pravo korisnika, zavisno od njegovog statusa – radnika/umirovljenika - primjenjujući ANALOGIJU za obračun plaće. O.o.o. = jedinstveno pravo umirovljenika za obračun mirovine i pravo radnika za obračun plaće.

• **Pravno značenje porezne kartice**

- članak 26. Zakona definira poreznu karticu kao evidencijski list u koji se unose podaci bitni za utvrđivanje predujma poreza na dohodak, a prezentira je poslodavac ili isplatitelj mirovine ili sam porezni obveznik, sa svim podacima vezanim za njegov ostvareni dohodak o uzdržanim članovima obitelji i druge podatke koji utječu na njegov o.o.o., odnosno neoporezivi dio o.o.o., za što ministar detaljizira način, oblik i sadržaj kartice posebnim pravilnikom. Slijedom toga u poreznu karticu **evidentiraju se ostvarena prava, sukladna Zakonu.** PU je samo evidentičar ostvarenog prava poreznog obveznika za osnov stjecanja svih vrsta dohodaka i poreznih odbitaka.

Korištenje prava na o.o.o.

- radnik, prema definiciji tog pravnog pojma, kod obračuna plaće, plaća mu je utvrđena za ostvareni rezultat rada, prema članku 90. Zakona i to u iznosu iskazanom kao bruto iznos, prema članku 92. stavak 4. Zakona. O.o.o. ostvaruje prema članku 13. i 14. Zakona, kao svoje osobno pravo, čija se osnovica uvećava za dodatke iz istog članka, stavak 4. Zakona, ako radnik ispunjava uvjete za takvo povećanje,

- umirovljenik, prema definiciji tog pravnog pojma, ostvaruje mirovinu kao primitak iz minulog rada i kada za njega isplatitelj – služba MO obračunava o.o.o.

na osnovicu iz bruto mirovine, prema istom principu/načelu i pravnim pravilima kako je navedeno za obračun plaće radniku,

- Korisnik mirovine iz članka 99. ZMO, ako je istovremeno korisnik mirovine i zaposlena osoba do ½ punog radnog vremena (s primjenom prava od 1.1.2014.g. za korisnike starosne i invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti i mirovine zbog djelomične zdravstvene nesposobnosti za rad, a s primjenom prava od 1.1.2019.g. i za korisnike starosne za dugogodišnjeg osiguranika, prijevremene starosne mirovine i mirovine osoba ostvarene prema posebnim propisima, pripadnici MORH-a, MUP-a i...) u radnom odnosu do ½ PRV za obračun plaće ima pravo na o.o.o., kao i svaki drugi radnik, prema članku 14. stavak 3. Zakona o porezu na dohodak.

I z u z e t a k:

- korisnik prava od drugog dohotka iz članka 39. Zakona NEMA pravo na o.o.o., kako je to s izrijekom propisano člankom 40. stavkom 1. Zakona, što via facti potvrđuje zaključak o znanju i namjeri Države glede iznietog stava u svezi neumanjenog iznosa o.o.o., kada isti korisnik ostvaruje mirovinu i plaću prema članku 99. ZMO.

ZAKLJUČAK: Da je Država/zakonodavac htjela/htio ograničiti ostvarenje prava na o.o.o. u cijelosti za obračun plaće, odnosno za obračun mirovine, tada bi to/tako s izrijekom u Zakonu i propisao, kako je propisano za stjecanje primitka od DRUGOG DOHOTKA (članak 40. stavak 1. Zakona).

ZAKLJUČAK: Identifikacija isplatitelja mirovine - službe MO - ne može se tretirati kao drugi poslodavac, poslodavac umirovljeniku – apsurd!

Ako se korisnik mirovine iz članka 99. Zakona o MO zaposli kod više poslodavaca, kod svakog sa NPRV, a u okviru fonda od 20 sati rada/tjedan (= ½ PRV = maksimum, prema članku 99. Zakona o MO), tada se poslodavci dogovaraju o postotku udjela vremena rada u takvom mogućem vremenu rada označen indeksom 100, pa taj postotak primjenjuju za podjelu punog iznosa o.o.o., da bi svaki u obračunu plaće istog radnika primijenio takav – razmjerni dio dobivenog iznosa o.o.o.

ZAKLJUČAK: Nezavisno od rečenog, takav korisnik mirovine, zaposlen kod više poslodavaca, za obračun mirovine ostvaruje puni iznos o.o.o., koji mu pripada prema članku 14. Zakona kao njegovo osobno pravo, koje ne može biti ukinuto korištenjem drugog osobnog prava.

Za obračun mirovine, isti korisnik ostvaruje pravo na neumanjeni o.o.o.

- **Pravni tretman porezne kartice**

Primjena članka 26. stavak 2. Zakona o porezu na dohodak, koji propisuje/razrađuje pojam porezne kartice nema/ne može imati utjecaj na korištenje navedenih prava, 2 prava različite vrste/dohotka, jer je porezna kartica samo evidencija stečenog prava i nema/ne može imati utjecaj na osnov i visinu stečenog prava?

- **Opisane različitosti u svezi 2 vrste dohotka, volja je, ne propust zakonodavca**

Postavlja se pitanje, da li je ovakav pristup ovoj pravnoj stvari propust zakonodavca da nije isključio primjenu prava umanjenja o.o.o. za onog stjecatelja, koji je istovremeno, od 1.1.14. stekao i „takvo“ 2. pravo ili zakonodavac to ograničenje nije htio svjesno propisati? Moj odgovor je ovo drugo, jer je zakonodavac polazio od činjenice, da iznos prosječne mirovine za svakog stjecatelja čini cca 38 % njegove bruto plaće = osnovica za izračun mirovine, da je prosječna mirovina u RH cca 2.400,00 kn i da ju ostvaruje cca 800.000 osiguranika ili cca 67,89 % ukupnog broja, da je takva mirovina prema visini BDP/stanovnik zastupljena sa najmanjim iznosom mjereno istim parametrom za zemlje EU itd., pa je ovakav pristup obračuna za 2 osnova stjecanja „dohotka“ stimulativan, tj. da se što više umirovljenika vrati u sustav rada, jer Država od toga dobiva trostruku korist: **1.** povećani broj aktivnih osiguranika, **2.** što se povećava Ø iznos mirovine novim primitkom, na potrebni/snošljivi iznos za život i **3.** što se obračunom doprinosa „iz“ plaće i „na“ plaću povećavaju prihodi izvanproračunskih fondova, a obračunom poreza i prireza, izvorni prihodi jedinica područne/lokalne samouprave.

U zbiru, uplate doprinosa, poreza/prireza pokrivaju ili u pravilu pokrivaju iznose obračunate bruto mirovine korisnika iz članka 99. Zakona.

To je motiv, zašto zakonodavac nije isključio od obračuna za navedena 2 osnova stjecanja dohotka, obračun o.o.o. samo za jedan osnov stjecanja.

Karakteristike jednog i drugog primitka, pojmovno označen kao mirovina, odnosno plaća

Zašto se iskazuje razlika i zašto je potrebno isticati i uvažiti razliku između mirovine i plaće? Odgovor može biti i u karakteristikama jednog i drugog primitka! Npr. karakteristike mirovine su: izvjesnost stjecanja, kao stečeno pravo, visina koja je produkt uplata doprinosa/premija,

sigurnost u isplati, za koju jamči Država i to za mirovinu ostvarenu prema načelu generacijske solidarnosti, kontinuitet u ostvarenju prava, pravo nasljeđivanja/prijenos mirovine sa stjecatelja na treće osobe u određenim okolnostima, i..., a npr. plaće: neizvjesnost u

stjecanju, nesigurnost u ostvarenju, oscilacije visine/iznosa plaće, koja ovisi o rezultatu iskazane vrijednosti uloženog rada, bez jamstva/sigurnosti u stjecanju, bez prava nasljeđivanja i...